

Komálás, mátkálás

Fehérvasárnap, vagy mátkázó vasárnap ideje a húsvétot követő vasárnap volt, mely egyben a húsvéti ünnepkör zárónapja is volt.

Jellegzetes szokása volt a komázás, mátkázás, a fiatal leányok, legények szertartásos barátsághozjárása, amit tojás, vagy komatál cserével pecsételtek meg, de előfordult az is, hogy leány fiúnak, vagy fiúk egymásnak küldték. A komatálát küldők egymást testvérré fogadták, sűrű tartó barátságot kötöttek.

A komatálon többnyire hímes, vagy piros tojás, sütemény, gyümölcs és bor volt.

Komának a legények, mátkának pedig a barátnők szólították egymást.

Így ünnepeljük az óvodában:

A komatál küldés/vivés előtt röviden elmeséljük a gyerekeknek a népszokás tartalmát (miért nevezik komatálnak, kik a komák és kik a mátkák). Minden csoport készít a testvércsoportjának egy komatálát, melybe hímes tojásokat, kalácsot és valamilyen aprósüteményt helyez el. Összegyűlünk az egyik csoportban, körbe állunk mindannyian, majd akinél a komatál van, körbejár (közben a „*Komatálát hoztam*” kezdetű dalt énekli), megáll valaki előtt, átadja neki a tálat és azt mondja: „Tiszteltet ...(saját nevét mondja).” Aki a komatálát kapta, udvariasan megköszöni: „Köszönöm szépen!”

Így adogatják mindig másnak a komatálát a 2 csoport gyerekei.

Ha ez megtörtént, a két csoport közösen ezt a mondókát mondja, miközben minden alkalommal másik párt választ magának:

*„Koma - koma, komálunk,
Eszteideig kapálunk,
Ha élünk, ha halunk,
Mégis komák maradunk.”*

Miután visszatértünk a csoportunkba, ott mindenki odaáll a barátai elé, majd közösen megint elmondjuk mondókát

A lányok értelemszerűen a koma helyett mátkát mondanak, majd a gyerekek kicserélik egymással apró ajándékaikat.